

Výlet do Luhačovic

28.května 2011

Umět potěšit. Sebe i druhé. To by měl být hlavní cíl dobrovolné, zájmové činnosti, třeba aj toho našeho neuměleckého zpívání. Samozřejmě je k tomu potřeba aj nezbytná dávka tolerance a kázně. Zvláště k tomu pravidelně a včas chodit na zkoušky aby měly význam a tam udržet dvě hodiny potřebné soustředění. Myslím, že taková týdenní dávka s tím, že téměř nikdy stejně nemůžeme být kompletní je

minimum pro to, aby bylo možné udržovat chod spolku v přijatelné podobě. Je samozřejmě, že v období příprav akcí v naší režii a u některých z nás průběžně při přípravě zkoušek, domlouvání vystoupení a ostatního drobného vyřizování se obětuje času a úsilí více. A přitom, nebo spíš potom při zpětném pohledu, bývá zásadní zda se v úvodu uvedený cíl daří plnit. Dostaví-li se radost, je-li vidět, že vynaložené úsilí splnilo svůj cíl je chuť do dalšího fungování, dalšího rozvoje. Pořád je řeč hlavně o pocitech. To je pohonná hmota – palivo pro motor který se jmenuje mužský pěvecký sbor. Každý motor však potřebuje také údržbu po výkonu a přípravu na výkony následující i po stránce materiální. To zajišťují bezvadně domácí servisní střediska, která ovšem pro svůj dlouhodobý a spolehlivý výkon potřebují také někdy ochutnat sladké plody pocitu uznání a smysluplnosti za svou dobře odvedenou práci. Tím spíš je-li navíc jejich bezbřehá trpělivost občas zkoušena našimi někdy těžko plánovatelnými, pokrčenými či jinak poznamenanými návraty.

Minulý rok jsme výlet s *babama* absolvovali, jak je aj kdesi zaznamenané, na vinné trhy do Čejkovic. Bylo to dobré. Přesto jsme letos nachystali změnu. V Luhačovicích je na konci května, vyjde-li počasí, velice pěkně. A to vyšlo. Odjezd bylo potřeba sladit tak aby Sedláčci stihli dopravit všechny fotbalisty do míst jejich zápasů včas a to také pasovalo. Tak jsme mohli v pravé poledne, jak pořádní lidé v neděli, zasednout ke stolu v penzionu Poměnka. Než sme sa usadili už sa objednávalo, než sem stačil sdělit program a organizační záležitosti už sa roznášalo. Kuřecí prso pro tyh co chcú byt zdraví a štíhlí a kačení stehno pro tyh co majú lepší spalování. Samozřejmě aj s plzeňskú dvanáctkú aby si mohla kačka zaplavat.

Příjemně posílnění i naladění jsme vyrazili na individuální korzo po Luhačovicích. Na kolonádu, do parku, galerie, obchůdky i hospůdky. Někteří absolvovali i předem diskutovanou městskou plovárnu. U Vincentky, kde byla výstava prací studentů hradištské umprumky jsme viděli i výtvary naší Gabči.

Místo domluveného srazu u kostela se nás většina setkala u Společenského domu, kde koncertoval Velký dechový orchestr ze Zlína. V obsazení se sedmi klarinetama, šesti saxíkami atd. hráli skladby pro klasickou dechovku i populární muzikálové melodie. Zvláště mně potěšilo slyšet v takové sestavě s výborným zpěvem skladbu *Pro pár krásných dnů*, od pana skladatele Bílého, který býval dirigentem právě tohoto orchestru a kterou jsem rád hrával s Ostrožskou kapelou.

Potom už jsme vyrazili do penzionu Romana Petra Hájka, kde bylo nachystané pohoštění dovezenými koláčkama, vínem které jsme po cestě nafasovali u Vaška Hájka v Hluku a obloženými misama které nám připravili hostitelky. Pustili jsme si fotky z akcí z let předcházejících které do kroniky srovnali, komentářem doplnili aj na místě okomentovali Vídeňáci. Já jsem přečetl svoje zápisky jak jsem je začal z některých akcí tvořit v tomto duchu.

Navodilo to vzpomínání, příjemné besedování. Bylo toho tolik, že už jsme ani nestačili přehrát některé videa a nedošlo ani na žádné živé zpívání. Přesto když pro nás po osmé hodině přijela Iva sedláčková s dobrým pocitem jsme zabalili krám a vyrazili, aby ti mladší ještě mohli zaopatřit děcka a stíhala sa i jakási noční směna. Přitom už padaly návrhy co sa mohlo připravit příště. Pevně doufám, že to vyjde a bude to stejně příjemné. Je to důležité. Pro soužití, pro život. A není to jenom o tom jednom půldni.

Václav V.Hájek po čtvrt roce 3.září 2011 ráno Lop.